

H. Péter, Svéd Györgyi És Tamás A Carmeli Rokonokkal

A kép bal oldalán állnak a carmeli rokonok, 1965-ben. A jobb oldalon én is itt vagyok [Svéd Györgyi], mellettem a férjem, H. Péter, a másik oldalamon az öcsém, [Svéd] Tamás.

1965 nyarán, már anyukám halála után a férjemmel ellátogattunk New Jersey-be, egy Carmel nevű faluba. Az öcsém vitt át oda bennünket kocsival, Kanadából. Carmel almatermelő kis falu. Ott láttam először életemben színes televíziót.

Akkor már, a látogatásunk előtt egy vagy két évvel meghalt a Józsi bácsi, Svéd nagypapám [Svéd Zsigmond] legfiatalabb öccse. A lányának a házában voltunk, és ott összejött tíz unokatestvére az apámnak. Valami fantasztikus érzés volt, mert jöttek be emberek az ajtón, akikről tudtam, hogy ezek hozzám tartoznak. Iszonyatosan hasonlítottak apám testvéreire. És valami olyan megrázó volt számomra ez a találkozás. A legidősebbek beszéltek is magyarul valamennyire. A többiekkel angolul beszélgettünk. Ezek fiatalabbak voltak... Bár nem is voltak fiatalabbak, körülbelül az én apám korosztálya volt, és jöttek velem szemben emberek, és ez erre a nagybácsimra hasonlított, az arra a nagynénimre hasonlított, szóval hihetetlen volt, hogy a gének mennyire tovább élnek.